

Velkommen til kunnskap og fornuft – stopp den menneskeskapede klimakrisen.

Som fagperson i meteorologi har jeg over lengre tid fulgt klimasaken med stor interesse. Som flere andre har påpekt i sine innlegg, har også jeg følt meg alene i å stille spørsmål til det som blir presentert som vitenskapelige fakta. Og ubehaget over å bli stemplet som klimafornekter har gjort at jeg mange ganger har latt være å komme med innvendinger. Jeg er derfor glad for det omfattende engasjementet som nå har kommet til uttrykk gjennom FB-gruppen Folkeopprøret mot klimahysteriet. Dette viser at vi ikke er alene, sammen er vi en stor del av Norges befolkning. Endelig har vi en plattform der vi fritt kan stille spørsmål, dele kunnskap og synspunkter uten å bli stemplet og latterliggjort.

Det har vært en fryd å lese innlegg og interessante artikler fra anerkjente forskere som det har blitt lenket til fra FB-siden. Det føles som vi har blitt sulteforet på nøytral folkeopplysning og balansert forskning omkring klima. Nå hjelper vi hverandre med å grave frem informasjon fra ulike kilder og godtar ikke lenger å bli ensidig påvirket av populistisk propaganda.

Jeg vil fortelle litt om min bakgrunn og grunnlaget for mitt engasjement og gi et lite innblikk i meteorologi, modeller og prognoser.

Jeg er utdannet meteorolog fra Universitetet i Bergen og har jobbet 10 år som statsmeteorolog i Meteorologisk institutt, Værvarslinga for Nord-Norge i Tromsø. Både studiet og ikke minst erfaringen som varslingsmeteorolog har gitt meg innsikt i hvordan værvarslings- og klimamodeller er bygd opp, hvordan de brukes samt deres styrker og svakheter. Meteorologi er en svært kompleks vitenskap som beskriver fysiske og kjemiske prosesser i atmosfæren.

Værvarslings- og klimamodeller er kodede ligninger av disse prosessene. Modellene "mates" med observasjoner og kjøres med jevne mellomrom for å lage oppdaterte prognoser. Siden atmosfæren er så kompleks som den er, må det i modellene gjøres forenklinger av virkeligheten.

Et grunnleggende prinsipp man lærer i studiet er at atmosfæren er et kaotisk system. Dette gjør blant annet at små endringer i startvilkår i en modell vil gi store utslag over tid. Dette erfarte vi i den daglige værvarslingen ved at vi generelt kunne stole på modellenes resultater for de første to døgnene, mens varslere fra dag 3 og utover ble mer usikre. Vårt lengste varsel var og er fortsatt en uke frem i tid. Usikkerheten i disse varslene øker for hver dag. Dette kan man for eksempel se som fargekoding på langtidsvarsel på yr.no, der grønn farge indikerer et ganske sikkert varsel, gult noe usikkert og rødt et usikkert varsel.

Mitt hovedpoeng med å skrive dette er å formidle at modeller og prognoser er

forbundet med usikkerheter. Og disse usikkerhetene er underkommunisert i klimasaken.

Fremtidige klimaprogner blir presentert som vitenskapelige fakta og det er her den store glippen skjer. Fakta om fremtiden vil komme i fremtiden.

Modeller vil aldri være eksakte hverken på mikronivå eller på makronivå. Å påstå noe annet vil stride mot vitenskapelige arbeidsmetoder der man hele tiden tester ulike hypoteser, verifiserer mot virkeligheten (observasjoner), forbedrer modellene (algoritmene) og tester igjen. Å legge monopol på sannheten, som for eksempel å hevde at "den gjennomsnittlige globaltemperaturen vil øke med 2 grader i løpet av 20 år", vil hindre sann forskning der man hele tiden søker videre for å finne sammenhenger og frembringe ny kunnskap. Sann forskning er avhengig av at noen stiller nye spørsmål, for nettopp å finne nye svar.

Så til FNs klimapanel, som fremstår som et autosvar hver gang man stiller spørsmål om disse "vitenskapelige faktaene" om klimaet. Jeg undrer meg, denne 97 % enigheten i FNs klimapanel, hva går den ut på? Kan det være at de har blitt enige om å eliminere usikkerhetene i klimamodellene? I så fall har de mistet sin vitenskapelige integritet. En annen ting jeg lurer på er hvorfor det er så viktig å fremstå så skråsikker? Og det er her jeg fornemmer at det har skjedd en uheldig sammenkobling mellom vitenskap og politikk. Dersom det ligger en politisk agenda bak, vil vitenskapen ikke lenger være åpen og søkende, men bli styrt i en kontrollert retning. Er det dette som gjør det så ubehagelig å stille spørsmål som ikke er politisk korrekte? Og er det derfor de som ikke støtter gjeldende klimapolitikk stemples som klimafornektere.

For min del kjenner jeg det vrir seg i magen når jeg blir omtalt som klimafornekter. Jeg fornekter jo ikke klimaet! Vær og klima hører sammen. Været er det vi opplever til daglig av værphenomener som vind, skyer, regn, snø etc., mens klima er de lange trendene av været og hvordan gjennomsnittsværet for et større eller mindre område varierer over en tidsperiode. Været vil variere fra dag til dag og klimaet vil også være i stadig endring avhengig av hvilken periode og hvilket område vi ser på. Klima er for en stor del statistikk fra observasjonsstasjoner over været som har vært, i tillegg til klimamodeller som lager prognoser over forventet utvikling av klimaet i fremtiden. Dette er interessant vitenskap og jeg fornekter jo ikke noe av dette. Da hadde jeg aldri studert meteorologi.

Men jeg kjenner selvfølgelig til spørsmålet som ligger under, som jeg skulle ønske var et spørsmål og ikke ble presentert som fakta, dette med "menneskeskapt". FNs klimapanel har vedtatt at klimaendringene er menneskeskapt og dette ligger til grunn for dagens klimapolitikk i Norge. Teorien, som blir presentert som fakta av FNs klimapanel, går ut på at økte

utslipp av CO₂, medfører en økning av den gjennomsnittlige globaltemperaturen. Men dette er ikke bevist og har blitt tilbakevist av anerkjente vitenskapsfolk.

For det første er det ikke mulig å beregne en eksakt globaltemperatur for hele jordens overflate eller atmosfære med 1 grads nøyaktighet. Til det har vi ikke mange nok målinger og målingene har en viss måleusikkerhet.

Og igjen, modellene er som nevnt før forenklinger av virkeligheten og kan ikke gi eksakte resultater. Når vi ikke har kontroll på nå-tilstanden

(globaltemperaturen) og prognosene for fremtiden er usikre, gir det ingen mening å påstå at forskerne har bevist at CO₂ fører til økt globaltemperatur.

Det må også sies at CO₂ bare utgjør en mikroskopisk andel av atmosfæren, at mange prosesser virker samtidig og at det er svært vanskelig å isolere konsekvensene en enkelt komponent. CO₂ er en ren og viktig gass som dyr, mennesker og natur er avhengig av. Å fange CO₂ fra mennesker, dyr eller utslipp fra oljeproduksjon blir derfor helt meningsløst. I tillegg til at det koster svimlende summer.

Grunnlaget for mitt engasjement er min kunnskap om modellenes begrensninger og usikkerheter og at jeg mener det norske folk har blitt feilinformert i klimasaken.

Slik jeg ser det er klimakrisen et menneskeskapt problem. Et feilspor som leder vekk fra de ekte problemene. Jeg vil heller jobbe for å redde mennesker enn å redde klimaet. Jobbe for en trygg fremtid for våre barn i stedet for å spre skremselspropaganda og skape frykt. Stoppe forsøpling og forurensning av natur og miljø. Jobbe for forbedrede levevilkår og fordeling av goder mellom verdens rike og fattige land. Jeg vet at motsvaret er at vi kan gjøre alle disse tingene. Men jeg mener det er moralsk forkastelig å sløse bort enorme summer på tiltak man ikke kan måle effekten av mens mennesker med ekte behov, både her til lands og i resten av verden kunne vært hjulpet.

En tanke som har slått meg angående klimatiltakene er om de sorterer under "keiserens nye klær"? Med et samlet folkeengasjement basert på åpen saklig debatt, kunnskap og sunn fornuft er jeg redd de henger i en tynn tråd.

Takk for oppmerksomheten!

Hilsen Gjertrud Røyland